

РЕШЕНИЕ

№ 4415

гр. София, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 30.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **10720** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на „МР Енержи“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение за налагане на финансова корекция № 26/311/00324/3/01/04/02, изх. № 01-6500/1115 от 30.08.2021 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" /ДФЗ/.
Жалбоподателят оспорва решението като издадено в нарушение на производствените правила и на материалния закон. Основният довод, който се излага, е че производството е следвало да се развие по реда на Закона за подпомагане на земеделските производители, препращащ към ДОПК, а не по общия ред на ЗУСЕСИФ. Направено е възражение за давност. Иска се отмяна на решението.
В съдебните заседания процесуалният му представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.
Ответникът оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. СГП не е встъпила в процеса.
Съдът, като се запозна със становищата на страните и разгледа приложените по делото доказателства, установи следното: Дружеството жалбоподател е кандидатствало за безвъзмездна финансова помощ/БФП/ по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности” от Програма за развитие на селските райони 2007-2013г. с бизнес план за разнообразяване на дейността „Доставка на материали и оборудване, изграждане и въвеждане в експлоатация на следяща

фотоволтаична централа с мощност 102,375 kWp“ /т.1, л. 10-45/. В т. 2.1 устойчива заетост за периода на бизнес плана е предвидено, че стартирането на работата на фотоволтаичната система, изградена от дружеството, ще създаде 2 работни места в [община], които ще се запазят за целия период на плана, т.е. поне 10 години/л. 17/. Кандидатът за финансиране е одобрен и на 19.09.2011г. е сключен договор за отпускане на финансова помощ между него и ДФЗ, представлявано от изп. директор, с който му е предоставена БФП в размер на 391 160 лева/т. 1, л. 46-51/. В чл. 4.12 от договора е предвидено задължение на дружеството да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по този договор и в съответствие с одобрения бизнес план и таблиците за одобрените инвестиционни разходи. Уговорен е срок на договора – 24 месеца от подписването му – чл. 3.1., т. е. от 19.09.2011г.

На 06.06.2013г. е отправено писмо за оторизация на плащането 6103/л. 65-66/, а към 17.06.2013 по сметка на дружеството е преведена сумата 390701,83лв./т. 2, л. 527-528/. Със заповед 308384/20.04.2016г. за извършване на проверка на място на Началник отдел Регионален технически инспекторат /РТИ/ е разпоредена проверка за изпълнение на договора/т. 1, л. 70/. По време на проверката е установено, че в обекта не са назначени лица на трудов договор, а се полага труд чрез сключване на граждански договори за извършване на работа чрез личен труд по два едногодишни договора от 05.01.2015г. и от 04.01.2016г./т. 1, л. 288-294/, както и че не са представени договори за 2011-2014г./т. 1, л. 81/. Резултатите от проверката са отразени в контролен лист/т.1, л. 72-106/. С уведомително писмо № 01-262-2600/177/19.05.2016г. на дружеството е предоставен контролният лист с резултатите от проверката, като е уведомено за възможността да направи възражения/т.2, л. 385/.

Със заповед 308384/14.06.2016г. за извършване на проверка на място на Началник сектор Контролни проверки е разпоредена контролна проверка за изпълнение на договора/т. 2, л. 386/. По време на нея е установено, че заключенията на РТИ са коректни, което е отразено в контролния лист от проверката, предоставен на дружеството с уведомително писмо № 01-262-2600/177/19.05.2016г. /т.2, л. 385/.

С писмо УИН26/311/00324/301/2201 дружеството е уведомено за започване на процедура по чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ/името на закона е променено с ДВ, БР. 51 от 2022 Г., в сила от 01.07.2022 Г., старо име - ЗУСЕСИФ/ и са описани обстоятелствата във връзка, с които се приема, че е налице нередност – констатираното неизпълнение на чл. 4.12.от договора, изразяващо се в неизпълнение на заложените бизнес план относно разкриване на 2 работни места за производствен персонал, което не съответствало на целите и дейностите на мярка 311/т. 2, л. 390-393/. С писмото се определя финансова корекция в размер на 10% от получената субсидия или 39070,19лв./т. 2, л. 390-394/.

След подадено възражение от страна на дружеството/т.2, л. 394-399/, при идентичност на фактите е издадено решение 26/311/00324/3/01/04/01 за налагане на финансова корекция, с което на основание т. 8.1 от договора, вр. с неизпълнение на т. 4.12 от същия, вр. чл. 46, ал. 1 и 2 от Наредба 30/11.08.2008г. на МЗХ и чл. 70, ал. 1, т. 4 и 7, вр. чл. 72, ал. 1 и чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ, е определена финансова корекция в размер на 39070,19 лева – 10% от отпуснатата БФП. Съставен е доклад за нередност 26/11/00324/3/01/17/01/21.03.2017г.до Разплащателната агенция – България, ЦУ, Дирекция „Финансова“, отдел „Нередности и лиши вземания“, в която се сочи дата на откриване на нередността – 18.05.2016г. и дата на извършването – 04.04.2013г./т. 2, л.

425-428/.

По жалба на дружеството до АССГ /т. 2, л. 441-450/ е образувано административно дело 7336/2017г. на АССГ, по което с решение 3146/11.05.2018г. е отхвърлена жалбата и е потвърдено решението за налагане на финансова корекция в размер на 10% от отпуснатата БФП.

По жалба на дружеството, с решение № 5039/28.04.2020/28.04.2020г. по а.д. 8519/2018г. на ВАС /т. 2, 471-477/ е частично отменено решението на АССГ в частта, в която е отхвърлена жалбата на „МР Енерджи“ ООД срещу размера на финансовата корекцията, както и частично е отменено обжалваното решение 26/311/00324/3/01/04/01/16.03.2017г. на ИД на ДФЗ в частта на определения размер на финансовата корекция и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне само в тази част. Решението на АССГ е потвърдено в останалата част. Причина за отмяна на решението е, че междуременно с решение № 15652/14.12.2018г. на ВАС по а.д. № 11440/2017г. ВАС, оставено в сила от 5-членен състав на ВАС с решение № 8020/29.05.2019г. по а.д. 1757/2019г., методиката по която е определена корекцията е обявена за нищожна, поради което административният орган е длъжен да уреди последиците от отмяната на акта.

След връщане преписката на административния орган е направена проверка в регистрите на НАП и е установено, че дружеството и до момента на проверката /08.07.2021г./ не е наело лица в изпълнение на одобрения проект и бизнес план/т. 2, л. 490/. С писмо УИН номер 26/311/00324/3/01/22/02 /т. 2, л. 491-495/ то е уведомено, че във връзка със съдебното решение, предвид установеното пълно неизпълнение на задължението за поддържане на 2 работни места и при идентичност на другите обстоятелствата, както и предвид мотивите, че нередността засяга критерий за допустимост на съответната мярка, същата ще се определи, съгласно чл. 35, § 1 от делегиран регламент 640/2014г. в размер на 100% от предоставената финансова помощ по договора -390701,93лв.

При тези факти и на основание чл. 46 ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка ЗП „Разнообразяване към неземеделски дейности” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 и предвид указанията в т. 1.18, предложение второ от Приложение към раздел 1 “Общи положения” от „Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г.-, във връзка с неизпълнението на чл. 2, т. 2 и чл. 16, ал. 2 от Наредба № 30 от 11.08.2008г., на основание на чл. 8.1 от договор № 26/31100324 от 19.09.2011г., във вр. с т. 4.12 от договор № 26/311/00324 от 19.09.2011г. и чл. 73, ал. 1, във вр. с чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ е издадено обжалваното решение 26/311/00324/3/01/04/02 за налагане на финансова корекция в размер на 100% от предоставената финансова помощ, а именно з сумата от 390701,93лв/л. 496-502/.

По жалба на дружеството срещу тази финансова корекция, с решение по а.д.№ 10519/2021г. на АССГ съдът е отхвърлил жалбата на дружеството срещу решението и е потвърдил решението на административния орган.

Отново по негова жалба с решение по а.д.7354/2022г. на ВАС делото е върнато за ново разглеждане с указания АССГ да се произнесе по направеното възражение за давност, съгласно чл. 3, § 1 от Регламент 2988/95г.на Съвета.

Описаните факти не са спорни между страните и се установяват непротиворечиво от

подробно посочените във фактичката част на решението писмени доказателства. С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи: Жалбата изхожда от надлежна страна и е подадена в срок, с оглед на което оспорването е допустимо.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.20а, ал.5 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ изпълнителният директор на ДФЗ издава актове за установяване на публични държавни вземания по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове. Видно от ал.6 на същата разпоредба, той може да делегира със заповед правомощията си по ал. 5 на заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. От представената по делото Заповед № 03-РД 1734/16.06.2021г. (т. 2, л.521) се установява, че решението за определяне на финансова корекция е издадено от надлежно оправомощено длъжностно лице.

Неоснователно е възражението за смесване на процедурите по ЗПЗП и ЗУСЕСИФ. Съгласно действащата към момента на издаване на акта норма на чл. 27, ал.6 от ЗПЗП длъжността на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 – 9 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 от същия закон.

Спазени са административнопроцесуалните правила – дружеството е уведомено за откриване на административното производство по определяне на финансовата корекция и му е дадена възможност да изрази становище и да представи доказателства.

Оспореният акт е издаден в предвидената форма и е мотивиран - в него са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Изпълнени са и указанията на съда, дадени с изпращането на преписката на административния орган.

Не се констатира и нарушение на материалния закон.

Неизпълнението на ангажиментите по административния договор е установено с Решение № 26/311/00324/04/01, изх. № 01 – 2600/1115 от 16.03.2017 г., издадено от директора на ДФЗ, което е било предмет на разглеждане по адм.д. 7336/2017г. на АССГ. Видно от мотивите на съдебното решение /Решение № 3146 от 11.05.2018г./ по това дело, касаещи частта, в която то е влязло в сила, съдът е потвърдил констатациите и изводите на административния орган, а именно, че е налице неизпълнение на задължението на ползвателя да разкрие и поддържа две работни места, което съставлява неизпълнение на одобрените индикатори по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ и същевременно нарушаване на изискването за дълготрайност на операциите по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ и чл. 71, т. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013 г. С оглед на това и предвид решението на ВАС, с което преписката е върната на административния орган, обхватът на съдебната проверка на процесния административен акт се простира до това законосъобразно ли е определена финансовата корекция за установеното нарушение.

В допълнение, установяват се от данните от направената проверка в регистрите на НАП/т.2, л. 490/, че и до края на програмни период дружеството не е изпълнило изцяло задължението си да поддържа две работни места във връзка с проекта. Резултатите от тази проверка са т значение единствено за преценката в каква степен допуснатата нередност засяга охраняваните обществени отношения, който въпрос е относим при определяне на конкретния размер на финансовата корекция.

Съобразно клаузата на раздел VIII, точка 8.1 от Договор № 26/311/00324 от 19.09.2011 г., в случай, че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни и договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, или е установено по съответния ред, че е представил документи с невярно съдържание или подправени такива, органът може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта. В този случай прилага санкциите, предвидени в чл. 46 и 47 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Разнообразяване към неземеделски дейности.

Съгласно чл. 46, ал.1 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г., в случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, РА може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта.

Съгласно чл.27, ал.9 от ЗПЗП изпълнителният директор на Разплащателната агенция одобрява със заповед правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ по ал. 6 и 7, като се отчитат степента, тежестта, продължителността и системността на допуснатото нарушение на приложимото право на Европейския съюз, българското законодателство и сключения административен договор. Заповедта и правилата се обнародват в "Държавен вестник". В случая да приети Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения на чл.27, ал.6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ по мерки от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013, обн. ДВ. бр.69 от 30 август 2019г. Валидността и законосъобразността на посочените правила е потвърдена с влязло в сила Решение № 3618/10.03.2020 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 14154/2019 г.

В случая неизпълнението на договорните задължения от страна на бенефициента попада в приложното поле на т.18 от Приложението към раздел I от Правилата – когато ползвателят не е спазил параметрите, заложили в одобрения бизнес план или по отношение на устойчива заетост – не е разкрил нови и/или не запазил съществуващи работни места. С оглед обстоятелството, че в случая бенефициентът изцяло не е изпълнил бизнес плана в тази част, т.е. изпълнил е 0% от параметрите за устойчива заетост, тежестта на нарушението се явява голяма и съобразно критериите, установени в т.18 от Приложението към Правилата, за това нарушение се предвижда пълно възстановяване на предоставената безвъзмездна помощ. Именно такава финансова корекция е определил административният орган – 100% от предоставената безвъзмездна помощ, възлизаща на 390701, 93 лв.

По възражението за давност по чл. 3, § 1 от Регламент 2988/95 на съвета от 18.12.1995г. относно защита на финансовите интереси на ЕО, направено с молба от 15.02.2022г. в ОСЗ при първото разглеждане на делото под № 10519/2021г., съдът

намира следното: Възможността на органа да потърси възстановяване на недължимо платената финансова помощ /включваща и извършването на проверки/, е ограничено от въведения в чл. 3, § 1 от Регламент /ЕО/ № 2988/95 на Съвета от 18.12.1995 г. четиригодишен срок на давност. Административният орган има правото и задължението да извърши необходимите проверки, за да установи точното изпълнение на поетите по силата на договорите за предоставяне на БФП задължения от страна на ползвателите, а в случай, че констатира нарушения - и да наложи съответните финансови корекции, ако не е изтекла предвидената в чл. 3, ал. 1 от Регламент /ЕО/ 2988/95 давност.

Член 3 от регламента е със следното съдържание: „1. Срокът за давност за процедурите е четири години от момента, в който нередността по смисъла на член 1, параграф 1 е извършена. Въпреки това секторните правила могат да предвиждат и по-кратък срок, който не може да бъде по-малък от три години.

В случай на продължаваща или повторно извършена нередност срокът за давност започва да тече от датата, на която нередността е прекратена. В случай на многогодишна програма срокът за давност във всеки случай продължава, докато програмата изрично не бъде прекратена.

Срокът за давност се прекъсва от всяко действие на компетентните органи, което е нотифицирано на лицето, свързано с разследването или правните действия, отнасящи се до нередността. Срокът за давност започва да тече отново след всяко действие, което го прекъсва.

Въпреки това срокът за давност влиза в сила най-късно на датата, на която изтича срок равен на двукратния давностен срок, ако компетентните власти не са наложили санкция, освен ако административната процедура не е била отложена в съответствие с разпоредбите на член 6, параграф 1.

2. Срокът за изпълнение на решението, налагащо административната санкция, е тригодишен. Срокът започва да тече от деня, в който решението става окончателно.

Случаите на прекъсване и спиране се уреждат от съответните разпоредби на националното право.

3. Държавите-членки запазват възможността да прилагат срок, който е по-дълъг от този, предвиден в параграфи 1 и 2 съответно.“

С оспореното решение е наложена финансова корекция на дружеството, за това че в периода от въвеждането в експлоатация на фотоволтаичната система до извършването на първата проверка на място след плащане, конкретно за периода от 04.04.2013г. до 18.05.2016г.(когато е завършена проверката на място след плащане), както и до края на мониторинговия период не е изпълнило ангажимента си по бизнес плана, да поддържа 2 работни места, което е оценено като пълно неизпълнение на съществено задължение и е установено категорично с извършените проверки, вкл. и чрез проверката в регистрите на НАП, извършена на 08.07.2021г.

Настоящият състав намира, че в конкретния случай е налице многогодишна програма по която е допусната продължаваща нередност. Във връзка с начина на определяне на давностния срок при такъв вид програми са дадени разяснение в решение по дело № 436/2015г. на СЕС.

„2) Член 3, параграф 1 от Регламент № 2988/95 трябва да се тълкува в смисъл, че давностният срок за преследване на нередност, извършена в

рамките на „многогодишна програма“ като разглеждания в главното производство проект, започва да тече от момента, в който въпросната нередност е извършена, в съответствие с член 3, параграф 1, първа алинея от Регламент № 2988/95, като следва да се уточни, че ако става въпрос за „продължаваща или повторно извършена“ нередност, давностният срок започва да тече от датата, на която нередността е прекратена, в съответствие с член 3, параграф 1, втора алинея от Регламент № 2988/95.

Освен това „многогодишна програма“ се счита за „изрично прекратена“ по смисъла на член 3, параграф 1, втора алинея, второ изречение от Регламент № 2988/95 от крайната дата за тази програма, която съдържащите уредбата и правни норми предвиждат. В частност многогодишна програма — уредена с Регламент (ЕО) № 1164/94 на Съвета от 16 май 1994 година относно създаването на Кохезионния фонд, изменен с Регламент (ЕО) № 1264/1999 на Съвета от 21 юни 1999 г., Регламент (ЕО) № 1265/1999 на Съвета от 21 юни 1999 г. и Акта относно условията за присъединяването към Европейския съюз на Чешката република, Република Е., Република К., Република Л., Република Л., Република У., Република М., Република Полша, Република С. и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз — трябва да се счита за „изрично прекратена“ по смисъла на споменатата разпоредба от датата, посочена в решението на Комисията за одобряване на този проект като крайна дата за приключване на работите и за извършване на плащанията на свързаните с тях допустими разходи, без да се засяга възможността за евентуално продължаване с ново решение на Комисията в този смисъл“.

В конкретния случай е налице продължена нередност, доколкото е осъществено продължаващо бездействие на дружеството-жалбоподател по отношение задължението, вписано в бизнес плана да поддържа 2 работни места за периода на плана. От данните в обжалваното решение и събраните доказателства се установява, че тази нередност не е прекратена за целия период за изпълнение на договора и за целия мониторингов период, от което следва, че не е започнала да тече давност във връзка с прекратяване на нарушението. Следователно, най-ранната дата, от която е започнал да тече давностният срок по чл.3, §1 от регламента е от изтичане на мониторинговия период, който съгласно параграф 1 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013г. е пет години от датата сключване на договора. От което следва, че давността е започнала да тече от датата на изтичане на мониторинговия период, а именно от 19.09.2016г.

Съгласно чл.3, пар.1 срокът на давност е прекъснат с всяко действие на компетентните органи, което е нотифицирано на лицето, свързано с разследването или правните действия, отнасящи се до нередността, след което започва да тече нова давност. Давността е прекъсната с издаването на двете решения за алагане на финансова корекция, които са връчени на

лицето, от който момент тече нова давност. Не е изтекъл и максималният, двукратен давностен срок от началния момент, в който е започнала да тече давността(16.03.2017г.), съгласно чл. 3 от Регламент на ЕО 2988/95г., доколкото е налице наложена финансова корекция.

Предвид това процесното решение е издадено в предвидения в чл.3 от Регламент №2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година давностен срок, тъй като и с откриване на производствата давността е прекъсвана.

Съдът не констатира и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при образуването и провеждането на административното производство, приключило с издаването на обжалваното решение. Решението е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, мотивирано е, като съдържа фактическите и правни основания за издаването му, събрани са относимите доказателства и са изяснение съществените факти, преди издаване на решението за определяне на финансова корекция, бенефициерът е запознат с констатациите на ДФЗ относно установените нарушения и предлаганите финансови корекции, като му е предоставена възможност за писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция. Корекцията е наложена извън мониторинговия период, но проверката на дружеството, в която е установено нарушението е започнала и основните факти са установени преди изтичане на периода на мониторинг. Изтичането на мониторинговият период преклудира единствено възможността на ДФЗ да следи за изпълнение на договора, съответно да започва проверки за изпълнението му, но не и правомощията въз основа на установените при редовно извършена проверка нарушения да издаде решение за налагане на финансова корекция с оглед наличието на предпоставките по ЗУСЕФСУ. Следва да се посочи, че финансова корекция не е санкция/в този смисъл чл.4 от Регламент №2988/95, Решение от 26.05.2016г. по съединени дела С-260/14 и С-261-14, Решение С-158/08 СЕС, С-341/2013, С-599/13 на СЕС/, а средство за възстановяване на недължимо получени облаги.

Съдът намира, че в случая не е налице и нарушение на принципа за невлошаване на положението на жалбоподателя, залегнал в чл. 271, ал. 1 от ГПК, който се прилага в административното производство на основание чл. 144 от АПК, по следните съображения: Тази разпоредба на закона е със следното съдържание: *„Чл. 271. (1) Когато първоинстанционното решение е валидно и допустимо, въззивният съд решава спора по същество, като потвърждава или отменя изцяло или отчасти първоинстанционното решение. Ако решението не е обжалвано от другата страна, положението на жалбоподателя не може да бъде влошено с новото решение.“*

Цялото производство по оспорване на първоначално определената финансова корекция е протекло по жалба на „МР Енерджи“ ЕООД. Вследствие на това оспорване и междуременно обявената нищожност на методиката, по която е определен размерът ѝ, делото е върнато на административния орган и с оглед приетите правила размерът на финансовата корекция е увеличен 10 пъти. В случая е неприложима разпоредбата на чл. 271, ал. 1 от ГПК, доколкото увеличението на корекцията се базира на нищожност на акта по който е била определена, а не само на неправилност на съдебното решение на АССГ при първото разглеждане на делото. Административният орган е

длъжен да определи размера на корекцията по действащите законови правила, които са били предмет на оспорване и са потвърдени от ВАС.

С оглед на гореизложеното обжалваното Решение за налагане на финансова корекция на Изпълнителния директор на ДФ "Земеделие, като издадено от компетентен орган и в предвидената от закона форма; постановено в съответствие и при правилно приложение на материалния закон, при спазване на административно-производствените правила и съобразно с целта на закона, е законосъобразно. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на осн. чл.143, ал.4 АПК, ответникът има право на сторените в производството разноски, които съдът определя на осн. чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК, вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 300лв. - 100 лв. - юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция, 100 лв. - за предходното разглеждане на делото пред АССГ под № 10519/2021г. и 100лв. за разглеждане на делото пред ВАС по а.д.7354/2022г. За предходните обжалвания на финансовата корекция е налице произнасяне по разноските на ВАС по а.д. 8519/2018г. и на АССГ по а.д. 7336/2017г.

Предвид на което, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МР Енержи“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], [улица], ап. 22, срещу Решение за налагане на финансова корекция № 26/311/00324/3/01/04/02, изх. № 01-6500/1115 от 30.08.2021г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие".

ОСЪЖДА „МР Енержи“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], [улица], ап. 22, да заплати на Държавен фонд "Земеделие" сума в размер на 300 лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: